

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ג' בְּסֵלּוֹ:

סֵדֶר לְקוּטִי פְּנֵי הַיּוֹפְיָה:

ה וְזֶה בְּחִינַת קְדוּשֵׁי, בְּחִינַת חֶפֶה, כִּי שִׁפְעַ אֱלֹקֵי הַנ"ל הוּא בְּחִינַת קֹדֶשׁ, בְּחִינַת חֶפֶה, מִקִּיפִין. וְזֶה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה (בְּבֹא בַתְּרָא ע"ה): 'כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק נִכְוָה מִחֶפֶתוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ, כִּי מִקִּיף שֶׁל זֶה גָּדוֹל מִמִּקִּיף שֶׁל זֶה, וְהַשֶּׁכֶל שֶׁהוּא מִקִּיף לְזֶה הוּא פְּנִימִי לְזֶה: וְזֶה בְּחִינַת שְׁבַעַת יָמֵי הַמְּשֻׁתָּה שְׁאַחַר הַחֶפֶה, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת הַנ"ל, שֶׁעַל־יָדָם יִכָּנְסוּ הַמִּקִּיף לְפָנִים: וְזֶה בְּחִינַת שְׁבַעַת יָמֵי אֲבִלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, שְׁמַת־אֲבָלִין עָלָיו עַל שְׁנֵסֶת־לֵק נִשְׁמָתוֹ, כִּדִּי שִׁיעֵלָה נִשְׁמָתוֹ לְאוֹר הַפָּנִים הַנ"ל עַל־יָדֵי שְׁבַעַת יָמִים אֵלָיו:

ו וְזֶה טַעַם רַק שֶׁל הַחֲלִיצָה, שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים כ"ה): "וַיִּרְקָה בְּפָנָיו" – 'בְּפָנָיו' דִּיקָא, כִּי זֶה הוּלָךְ בְּלֹא זָרַע, וְלֹא הִנִּיחַ בְּרָכָה אַחֲרָיו שְׁיִמְשִׁיכּוּ שֶׁכֶל הַפָּנִים בְּעוֹלָם עַל־יָדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, וְאַחֲיוּ אֵינּוּ רוֹצֵה לְהַקִּים שֵׁם אַחֲיוּ הַמֵּת וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְיַבֵּם אוֹתָהּ – בְּשִׁבִיל זֶה: "וַיִּרְקָה בְּפָנָיו", כִּי אֵין רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמַת הַמֵּת בְּעוֹלָם שְׁיִוְכַל לְתַקֵּן אוֹר הַפָּנִים. וּבְזֶה הָרַק נִרְאֶה לְפַעְמִים פְּנֵי הַמֵּת – פְּנֵי הַמֵּת דִּיקָא, וּבְזֶה הָרַק הוּא נִכְלָם, וְעַקֵּר הַבּוֹשָׁה הוּא בְּפָנִים, וְזֶה עַל שֶׁלֹּא רָצָה לְהַקִּים שֵׁם אַחֲיוּ הַמֵּת:

וְזֶה בְּחִינַת (בְּמִדְבָר י"ב): וְאַבִּיָּה יָרַק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם שְׁבַעַת יָמִים – שְׁבַעַת יָמִים דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבַעַת עֲנָנִים הַנ"ל, שֶׁעַל־יָדָם מֵאִיר פְּנֵי הַמְּנוּרָה. וְהוּא לֹא רָצָה לְהַקִּים שֵׁם אַחֲיוּ הַמֵּת, עַל כֵּן "וַיִּרְקָה בְּפָנָיו", וְהֵינּוּ בִשְׁתַּ פָּנִים. וְזֶה שְׁאָמְרוּ חַ"ו ל' (יְבָמוֹת פָּרָק רַבֵּן גְּמְלִיאֵל): הִיבָמָה נִקְנִית בְּמֵאֲמָר – זֶהוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹד

חייח ✧ אָמַר מִוֹהַר־רַעֲיִת זֶה"ל "לֹא־לֹא־מִקֹּוֹה שִׁדְּחָה לִּצְהַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹד" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעִי יִשְׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

הַפֶּךְ הַבִּשְׁת, בְּחִינַת (תְּהִלִּים כ"ט): "כָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד", הַפֶּךְ שֶׁל "תְּכַלֵּם שְׁבַעַת יָמִים".

וּמְרִים, שְׁפָגְמָה בְּכְבוֹד מִשָּׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁפַע אֱלֹקִי, בְּבְחִינַת (שְׁמוֹת ל"ד) "כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו", וּפְגָמָה בְּבְחִינַת שְׁבַעַת הַיָּרוֹת, כִּי הוּא הָיָה עָנּוּ, שְׁפַל וְסִבְלָן, וְלֹא חָרָה אַפּוֹ עַל בְּזִיוְנוֹ, וְזֶה בְּחִינַת חֲטָם בְּשִׁלְמוֹת; וּכְתִיב בְּה (בְּמִדְבָר י"ב): "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" – זֶה בְּחִינַת פֶּה; וּכְתִיב בְּה (שָׁם): "וְתִמְנַת ה' יִבִּיט" – זֶה בְּחִינַת עֵינַיִם; וּכְתִיב בְּה (שָׁם): "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא" – זֶה בְּחִינַת אֲדָנִין, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"א): "נֶאֱמָן רוּחַ מְכַסֶּה דְבָר", כַּמּוּבָא בְּזִהַר (אֲדָרָא רַבָּא קכ"ח) – בְּשִׁבִיל זֶה נִצְטָרְעָה, וּמְצָרַע – דָּא סְגִירוֹ דְנִהוּרָא עֲלָאָה' (זִהַר תְּזַרִיעַ מ"ט), הֵינּוּ אוֹר הַפָּנִים הַנִּל, וּכְתִיב בְּה: "תִּסְגֵּר מִחוּץ לְמַחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים".

וְזֶה שְׁבַקְשׁ אֶהְרֹן: אֵל נָא תְהִי כִּמְת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֵּאֱכַל חֲצִי בִשָּׂרוֹ", כִּי עַל־יְדֵי סְגִירוֹ דְנִהוּרָא עֲלָאָה הִיא בְּבְחִינַת מֵת, כִּי 'מְצָרַע חָשׁוּב כִּמְת' (נְדָרִים ס"ד); אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ – זֶה בְּחִינַת יְבוּם, שְׁעַל־יְדֵי הַיְבוּם אֶתְתִּיה אִמָּה, שְׂאֵשְׁתוֹ נַעֲשִׂית לוֹ אִם; וַיֵּאֱכַל חֲצִי בִשָּׂרוֹ – הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ בַת־זוּג, כִּי הַבַּעַל וְאֵשְׁתוֹ הֵם תְּרֵי פִלְגָא גּוּפָא; וְעַכְשָׁו שְׂאֵשְׁתוֹ הִיא אִמּוֹ, נִמְצָא שְׂנֵאֱכַל חֲצִי בִשָּׂרוֹ וְאִין לוֹ בַת־זוּג.

[פְּרוּשׁ, כִּי מִי שְׂמֵת בְּלֹא בָנִים, אֲזִי אֵשְׁתוֹ צְרִיכָה לְהַתְיַבֵּם, וְעַל־יְדֵי הַיְבוּם נִתְגַּלְגַּל הַמֵּת בְּהַבֵּן הַנוֹלָד מֵאֵשְׁתוֹ שְׁנֵתִיבְמָה לְאֶחָיו, כַּמּוּבָא בְּסָבָא (מִשְׁפָּטִים ק:): 'אֶתְתִּיה אִמָּה', הֵינּוּ שֶׁהוּא צֶעַר וְעֵנֶשׂ גָּדוֹל לְהַמֵּת, שְׂאֵשְׁתוֹ נַעֲשִׂית לוֹ אִם, כִּי עַכְשָׁו מְכָרַח לְהִיּוֹת נוֹלָד מֵאֵשְׁתוֹ וְאֵשְׁתוֹ נַעֲשִׂית לוֹ אִם. וּמַחֲמַת זֶה, בֶּן הַיְבָמָה הַזֶּה שְׁנוֹלָד מִהַיְבוּם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְמַצָּא זּוּגוֹ כִּי אִם

בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (כְּמוֹבָא (זֶהר לְדִלְדָּה צ"ב), שְׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר 'פֶּן יִקְדָּמוּנוּ אַחֲר' בְּרַחֲמִים, עֵינ שָׁם). כִּי זֶה בֶּן הַיְבָמָה, שְׁבָאָמֶת הוּא בְּעֵלְהָ שֶׁל הַיְבָמָה, וְאַשְׁתּוֹ נֶעֱשִׂית לּוֹ אִם, אֵינ לּוֹ בֵּת-זוּג, מֵאַחַר שְׁבֵת-זוּגוֹ נֶעֱשִׂית לּוֹ אִם. וְזֶהוּ שְׁפִירֵשׁ רַבְנֵנוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, שֶׁבִקֵּשׁ אֶהְרֹן עַל מְרִים, שְׁפָגְמָה בְּשִׁכְל הַפָּנִים, שְׁזִהוּ הַפָּגָם שֶׁל הַמֵּת בְּלֹא בָנִים כַּנ"ל, שְׁלֹא תִהְיֶה נֶעֱנָשֶׁת, חַם וְשָׁלוֹם, בְּעֵנֶשׁ הַיְבוּס. וְזֶהוּ: "אֵל נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרַחֵם אִמּוֹ", שְׁלֹא תִהְיֶה כַּמֵּת בְּלֹא בָנִים, אֲשֶׁר מְכָרַח לְצֵאת שְׁנִית בְּגִלְגּוֹל מֵרַחֵם אִמּוֹ, הֵינּוּ שְׁאֲשֻׁתּוֹ נֶעֱשִׂית לּוֹ אִם, אֲשֶׁר מַחְמֵת זֶה "וַיֹּאכֵל חֲצִי בְּשָׂרוֹ", הֵינּוּ חֲצִי גּוֹפּוֹ נֶאֱכָל, הֵינּוּ שְׂאִין לּוֹ בֵּת-זוּג כַּנ"ל, שְׁהִיא חֲצִי בְּשָׂרוֹ, פֶּלֶג גּוֹפּוֹ כַּנ"ל]:

וּלְפַעְמִים יֵשׁ, שֶׁהַמַּחִין וְהַשֹּׁפֵעַ אֱלֹקֵי הוּא בְּהַעֲלָם, בְּבַחֲיַנַּת עֵבֹר, וְאִזּוּ יָפָה צְעָקָה לְאָדָם, בֵּין בְּתַפְלָה בֵּין בְּתוֹרָה, כְּשֶׁנִּתְעַלֵּם הַמַּחִין, כִּי הָעֵלָם הֵינּוּ עֵבֹר – זֶה בְּבַחֲיַנַּת (דְּבָרִים ל"ב): "צוֹר יִלְדָּה תֵשִׁי", כְּמוֹ (יִשְׁעִיָהוּ ל"ז): "וְכַח אִין לִלְדָה", כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁתִּשָּׂה כֹחָה מִלִּילָד, וּבְשָׁעָה שֶׁהִיא כּוֹרַעַת לִילָד רָאִמַּת עֵי"ן קָלִין, כְּמִנִּין תִּבּוֹת שְׁבַמְזִמּוֹר "יַעֲנֶד", וְאִזּוּ מוֹלְדָת (זֶהר פִּינְחָם רמ"ט): וְהַשְּׁבָעִין קָלִין הֵם בְּחִינַת שְׁבָעָה קוֹלוֹת שְׁאֲמַר דָּוִד עַל הַמַּיִם, שֶׁכָּל אֶחָד כָּלוּל מֵעֶשֶׂר.

וְהַצְעָקָה שְׂאָדָם צוֹעֵק בְּתַפְלָתוֹ וּבְתוֹרָתוֹ, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין הַמַּחִין בְּבַחֲיַנַּת עֵבֹר – אֵלּוּ הַצְעָקוֹת הֵם בְּחִינַת צְעָקַת הַיּוֹלְדָת, וְהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שֶׁל הַמַּחִין אִיךְ נִתְעַלְמוּ, הוּא מֵאִזִּין צְעָקָתוֹ, וְהַצְעָקָה הוּא בְּמִקּוֹם צְעָקַת הַשְּׁכִינָה, כְּאֵלּוּ הַשְּׁכִינָה צוֹעֵקַת, וְאִזּוּ מוֹלְדָת הַמַּחִין. וְזֶה בְּחִינַת: 'הַקּוֹל מְעוֹרָר הַכּוֹנֵנָה' (עֵיין בְּרִכּוֹת כ"ד: וּבַהֲרָא"ש וּרְבִינוּ יוֹנָה שָׁם,

ובשו"ע סי' ק"א. [ובסי' ס"א סעיין ד'] הִינּוּ הַמַּחֲיִין. וְזֶה בְּחִינַת: "תְּכַלֵּם שִׁבְעַת יָמִים" – 'שִׁבְעַת יָמִים' זֶה בְּחִינַת שִׁבְעָה קוֹלוֹת שֶׁל דָּוִד כַּנִּל, שֵׁהֶם שִׁבְעֵין קָלִין הַנִּל שְׁצָרִיף לְצַעֲקָה כִּי לְהוֹצִיא אֹר הַפָּנִים הַנִּל מִהָעֵלֶם אֶל הַגְּלוּי. וְהַגְּלוּי זֶה בְּחִינַת לְדָה, וְאִז אַחַר הַלְדָה דָם נֶעֱכָר וְנֶעֱשֶׂה חֶלֶב' (בְּכוֹרוֹת ו:). וְזֶה בְּחִינַת "תְּכַלֵּם", כִּי הַכֶּלֶם 'אִזֵּל סוּמָקָא וְאֶתִי חוֹרָא' (בָּבָא מְצִיעָא נ"ח:), הִינּוּ דָם נֶעֱכָר וְנֶעֱשֶׂה חֶלֶב. וְזֶה: צ'וֹר יִלְדֵף תְּשִׁי – רָא שִׁי־תְבוֹת שָׁל: צ'עֲקָתְנוּ י'וֹדַע תְּעֵלּוּמוֹת כַּנִּל (עֵיין בַּסֵּפֶר בְּרִית מְנוּחָה דֶרֶךְ ד'). וְזֶה: תְּשִׁי – רָא שִׁי־תְבוֹת שָׁל תְּכַלֵּם שִׁבְעַת יָמִים:

ח וְכִשְׂאָדָם לומד תורה ואין מבין בה שום חדוש, זה מחמת שהמחין והשכל של התורה והלמוד הזה הן בבחינת עבור; וזה נקרא בשם יעקב, כי יעקב זה בבחינת עבור, בבחינת (הושע י"ב): "בִּבְטֶן עֶקֶב אֶת אֲחִיו", וְאִז צָרִיף לְצַעֲקָה הַקָּלִין הַנִּל. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ז): "הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב" – כִּשְׂהוּא בְּבְחִינַת יַעֲקֹב צָרִיף לֹא הַקָּלִין, כִּי לְהוֹצִיא הַמַּחֲיִין בְּבְחִינַת לְדָה.

וְכִי שתורתו בלא הבנה בה שום חדוש, אין לדרש אותה לרבים, כי התורה הזאת שהיא בבחינת יעקב, בבחינת עבור, אף-על-פי שהקדוש-ברוך-הוא מתענג [בה], בבחינת "וְדַגְלוּ עָלַי אֲהַבָה" – אֵל תִּקְרִי 'וְדַגְלוּ' אֵלָא 'וְלִגְלוּגוּ' (מִדְרַש שִׁיר הַשִּׁירִים), אֲבָל אֵין לְדַרְשׁ אֹתָהּ כְּמוֹ שֶׁהִיא לְרַבִּים, כִּי אֵין לְדַרְשׁ אֵלָא דְבָרִים הַמְבָרָרִים, כְּמֵאמֹר (שִׁבְתָּ קמ"ה:): "אָמַר לְחַכְמָה אֲחֹתִי אֶת" 'אִם בָּרוּר לָךְ הַדָּבָר כִּי־אֲחֹתְךָ שֶׁהִיא אֲסוּרָה לָךְ, אָמַר, וְאִם לָאוּ, אֵל תֹּאמְרָהוּ'.

וְזֶהוּ (תהלים קל"ה): כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יָהּ כִּשְׁהִיא בְּבְחִינַת יַעֲקֹב בְּבְחִינַת עֵבֹר בְּלֹא מַחֲיִין זֹאת הַלְמוּד בָּחַר לֹא הַקָּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא, בְּבַחֲיַנַת "וְדַגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה", וְאִין לְדַרְשׁ אֹתָהּ לְרַבִּים; אֲבָל יִשְׂרָאֵל לְסַגְּלָתוֹ; יִשְׂרָאֵל – אֹתֵינֹת לִי רֵאשׁ, הֵינּוּ הַתְּגִלוֹת הַמַּחִין, הַמְּשַׁכֵּת אֹר הַפְּנִים הַנִּ"ל, שִׁפַּע אֱלֹקֵי הַנִּ"ל, בְּתוֹךְ הַפְּנִימִי כַּנִּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל, בְּבַחֲיַנַת (יִשְׁעִיהוּ מ"ט): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר" 'בְּךָ' דִּיקָא, שִׁית־מִשְׁךְ עֵטְרַת תְּפָאֶרֶת הֵינּוּ הַמְּקִיפִין הַנִּ"ל, 'בְּךָ', בְּתוֹךְ הַפְּנִימִיּוֹת; לְסַגְּלָתוֹ זֹאת הַתּוֹרָה יָכוֹל לְדַרְשׁ אֹתָהּ לְרַבִּים:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"מ:

וְהַנְּזַפְרִים לְעִיל הֵם שְׁבַעַה נְקָבִים שְׁפָרֵאשׁ וְתִלּוּיִם בַּמַּח וּמַעֲזוּרִים אֶת הַמַּח שִׁיחִיָּה בְּבַחֲיַנַת קָדָם בְּבַחֲיַנַת פְּנִים עַל-יַדֵּי קִדְשֵׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת וְהַמְּנוּרָה בְּחִינַת הַמַּח. וּפְנֵי הַמְּנוּרָה הֵינּוּ שִׁפַּע אֱלֹקֵי הַנִּ"ל שֶׁהִיא בְּחִינַת סְפָה בְּחִינַת שְׁפָכָה בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ וְהִיא בָּאָה עַל-יַדֵּי שְׁבַעַה עֲנָנִים שֶׁל כְּבוֹד שְׁבַמְדָּבָר (עֵין "שְׁלַח-עֲרוּךְ" סִימָן תַּרְכ"ה שֶׁתְּפָכָה זְכָר לָהֶם). עַל כֵּן עַל-יַדֵּי מְצִוֹת סְפָה זֹכִין לְשִׁפַּע אֱלֹקֵי בְּחִינַת רוּחַ-הַקִּדְשׁ רוּחַ חֲכָמָה הַנְּקָרָא קִדְשׁ (וְהַרְ-הַקְּדוּשׁ ח"ג ס"א). הֵינּוּ שְׁזֹזְכִין לְהַשְׁיֵג שְׁכָל גָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מְקִיפִין שֶׁל הַמַּח בְּבַחֲיַנַת הַשְׁכָּל שְׁבָא לְאָדָם בְּלֹא שׁוּם הַקְּדָמָה אֲלָא עַל-יַדֵּי שִׁפַּע אֱלֹקֵי. שְׁכָל עֲבוּדַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הִיא בְּשִׁבִיל זֶה כְּדֵי לְהַשְׁיֵג הַמְּקִיפִים שֶׁהֵם עִקָר שִׁעֲשׂוּעֵי עוֹלָם הַבָּא. וְעַל-יַדֵּי מְצִוֹת סְפָה זֹכִין לְטַהֲרַת הַלֵּב וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִין לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ הַיָּטִב לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּרָאוּי כַּנִּ"ל שֶׁהִיא בְּבַחֲיַנַת רוּחַ-הַקִּדְשׁ:

ז הַמְּקִיפִין הַנִּ"ל הֵם שְׁכָל גָּדוֹל עַד לְמֵאֵד עַד שְׁאִין הַמַּח יָכוֹל לְסַבְּלוֹ וְאִין נִכְנָם בַּמַּח כִּי אִם מְקִיף אֹתוֹ מִבְּחוּץ. כְּמוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִין בַּמָּה חֲכָמוֹת עִמְקוֹת שְׁאִין יִכְלַת בַּמַּח הָאֵנוּשִׁי לְהַבִּין עַל בְּרִיו כְּמוֹ בַּמָּה מְבוֹכוֹת שְׁאֵנוּ נְבוֹזְכִין בָּהֶם. כְּמוֹ הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה שְׁאִין מַח

זוהר נתן ולא יעבור

ח"כ
 «צמר מזהרנית זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"»
 «זק נתן ולא יעבור» יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות»

האנושי יכול להבין את הידיעה הזאת. והשכל הזה הוא בחינת מקיף שאין נכנס בפנימיות המה והשכל הפנימי מקבל חיותו מהמקיף הזה:

ח ודע שזה עקר כח הבחירה מה שאין יודעים השכל של הידיעה והבחירה ואז יש כח בידו לבחר בחיים או הפוכו. אבל כשיכנס המקיף הזה לפנים ואז יתגדל השכל האנושי ויתגלה לאנושי הידיעה והבחירה אז יתבטל הבחירה. וכן יהיה לעתיד שעל ידי גדולו של השכל יצא מגדר האנושי ויעלה לגדר מלאך ואז יתבטל הבחירה. ומזה תבין שלא יבהלך רעיון ענין המבוכה של הידיעה והבחירה וכיוצא בזה, כי עכשו אי אפשר בשום אופן להבין השכל הזה של הידיעה והבחירה כי הוא בחינת מקיף שאי אפשר לנכנס במה בעולם הזה שהוא עולם הבחירה:

ט וזה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה לעתיד לבוא כל צדיק וצדיק נכוה מחפתו של חברו (בבא בתרא ע"ה) כי המקיפין הנ"ל הם בחינת חפה בחינת קדש בחינת קדושים והשכל שהוא מקיף לזה הוא פנימי לזה. כי כשמגיע הצדיק להשגה שלא ידע מזה מקדם והיא אצלו דבר חדש אזי נתלהב ונבער מאור השגת הידיעה הזאת. כי התלהבות דקדושה הוא על ידי השגת הידיעה כנ"ל ויהיה הצדיק הזה נכוה ממנו. ואצל הצדיק הגבול ממנו אין זה נחשב להשגה כלל ואינו נכוה ונתחמם כלל ממנה, רק הוא צריך לחפזות ולכסות עצמו בהשגה אחרת הגבולה יותר כדי לחמם את עצמו. כי החפה שהוא בחינת אורות מקיפין הוא בחינת חפוי וכסוי ממש שמחמם את האדם, כי עקר החמימות והתלהבות היא מהשגת המקיפין כנ"ל. וזה בחינת שבעת ימי המשתה שאחר החפה הינו בחינת שבעת הנרות הנ"ל. וזה בחינת שבעת ימי

אַבְלוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְעַלִּין נְשִׁמַּת הַמַּת שְׁנִסְתַּלֵּק
 לְאוֹר הַפָּנִים הַנִּ"ל עַל-יְדֵי שְׁבָעָה יָמִים אֱלוֹהֵי וְעַל כֵּן חַיֵּב הָאָבֵל
 רַחֲמָנָא לְצִלָּן קְרִיעָה, כִּי קָרַע גִּימְטְרִיא ש"ע [שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשֶׁבַע עִים]
 נְהוֹרִין שֶׁל אוֹר הַפָּנִים שֶׁהֵם הַגִּימְטְרִיא שֶׁל שְׁתֵּי פְעָמִים אֶלֶף לְמַד
 כִּי אֵל הוּא אוֹר הַפָּנִים:

סדר תשי פ'ת"ר"ן תי"פ"י:

בְּקְרִימֵינְטִישְׁאָק שְׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד שֶׁאָמַר שֶׁשָּׁמַע מִפִּי אָבִיו
 שֶׁהוּא הָיָה מְשַׁמֵּשׁ לְהֶרֶב מִנְסְכִיז הַנִּ"ל בְּעַת שֶׁהָיָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
 לְבִרְכָה שָׁם, וְסֵפֶר גַּם-כֵּן שֶׁהֶרֶב מִנְסְכִיז נָהַג בּוֹ כְּבוֹד גָּדוֹל מְאֹד
 מְאֹד. וּבְעֵצֶם חֲלִישוֹתוֹ הַנִּ"ל לָוָה אֶת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעַת
 שִׁיָּצָא מִבֵּיתוֹ לְנִסְעַ לְדֶרֶכּוֹ. אַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁחָזַר הֶרֶב הַנִּ"ל מִחֲלוּיָהּ
 שֶׁלָּוָה אֶת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, עָנָה וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן אֶלְמָלֵא לָא
 אֶתִּינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא שְׂרַבִּי נַחְמָן יַפְסִיעַ עַל מִפְתָּן שְׁלִי דִּי (אִיךָ זָאל
 מְעַהַר נִיט בַּאֲשַׁאפִּין וְוַעֲרִין נָאֵר אִז ר' נַחְמָן זָאל בָּא מִיר אִיבְעַר טְרַעֲטִין דִּיא
 שְׁוועל אִיז אוֹיךְ גִּינּוּג).

בְּשׁוּבוֹ מִהֶרֶב הַנִּ"ל הָיָה אָז גַּם אֶצֶל הֶרֶב הַחֲסִיד הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ
 צְבִי אַרְיָה מְאֵלִיק. וְכִפִּי הַנְּשָׁמַע מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שְׁכָל עֶסְקוֹ עִמָּהֶם
 הָיָה בְּעֵינֵי מְרָאוֹת וְחֲזִיוֹנוֹת, כִּי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לֹא הָיָה דַּעְתּוֹ
 מִסְכִּים לְעֵינֵי הַמְּרָאוֹת וְהַחֲזִיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהָיוּ לוֹ וּכְנוּחִים גָּדוֹלִים
 עִם הֶרֶב הַקָּדוֹשׁ מִנְסְכִיז שֶׁהָיָה מְפָרָס גָּדוֹל בְּעֵינֵי זֶה, וְרַבֵּנוּ
 זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נִתְּוֹכַח עִמּוֹ הֶרֶבָה בְּעֵינֵי זֶה. וְאִינִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב עֵינֵי
 הַכּוּוּחִים אֶךְ הַכָּלָל, שֶׁרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הָיָה אוֹמֵר, שֶׁלֹּא כָּךְ
 צְרִיכִין לְרָאוֹת חֲזִיוֹנוֹת כַּאֲשֶׁר הֵם רוֹאִים.

וְהֶרֶב מִנְסְכִיז שָׁלַח אֵלָיו פֶּעַם אַחַת. תֵּאמְרוּ לוֹ שְׁקָדֵם שְׁבָא לְתוֹךְ
 הָעִיר רְאִיתִי אֶת הַמְּלָאךְ מִט"ט וְכָךְ וְכָךְ רְאִיתִיו. וְכַמְדַּמָּה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'כד ❦ צֶמַח מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָא לְ"צֶדֶק צִדְקָה שִׁדְחָה צְדָקָה מִסְפָּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יִצְא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

שְׁשִׁמְעֵתִי שְׁאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנִּי"ל שְׂרָאָה אֶת מַט"ט בְּרָאִיָּה
מִמֶּשׁ וְרַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אָמַר שְׁלֹא כָּךְ רוֹאִין אוֹתוֹ. וְכַמְדָּמָה
שְׁעוֹד פֶּעַם אַחַת טָעַן הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנִּי"ל עִם רַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה
בְּעֶצְמוֹ, כָּךְ רָאִיתִי וְכָךְ רָאִיתִי, וְרַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לֹא רָצָה
לְהַסְכִּים עַל זֶה, וְאָמַר לָהֶם רַבְּנָנוּ לֹא כָּךְ רוֹאִין אֶת מַט"ט, אֲנִי
רָאִיתִיו כָּךְ וְכָךְ, וְזֶה הוּא בְּאַמַּת רָאִית מַט"ט. וְהָיָה בְּעֵינַיִן זֶה כַּמָּה
דְּבָרִים, אֲךָ לֹא הָיִיתִי בְּכָל זֶה אֶצְלוֹ וְלֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ
דְּבָר בְּעֵינַיִן זֶה, רַק שְׁשִׁמְעֵתִי סִתָּם מִמֶּנּוּ שְׁהָיָה אֶצֶל הָרַב מְנַסְכִּיו.

וְסִפֵּר לִי מִעֲשִׂיּוֹת אַחֲרַיִם שְׁשִׁמְעַ אֲזוּ מִעֵינַיִן הַתְּקַרְבוֹת הָרַב הַנִּי"ל
לְרַבּוֹ מְבַהֵק הָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנָנוּ מִיְכָל זֶכֶר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה.
וְאַחֲרֵיכֵן בְּשׁוּבוֹ בְּשִׁהָיָה אֶצֶל הָרַב מֵאֱלִיק הַנִּי"ל וְכִבֵּר שְׁמַע הָרַב
מֵאֱלִיק אֶת כָּל טְעֵנוֹתָיו וְזָכוּתָיו עִם הָרַב מְנַסְכִּיו מִעֵינַיִן מִרְאוֹת,
כִּי הָיָה הַדְּבָר מְפָרְסֵם וְנִשְׁמַע בְּסִבִּיבוֹתָם, וְכִשְׁבָּא רַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָה אֶצֶל הָרַב מֵאֱלִיק עַל שִׁבַת קֹדֶשׁ הָיָה גַם הָרַב מֵאֱלִיק
מִדְּבַר הַרְבֵּה בְּכָל סְעֻדָה מִעֵינַיִן מִרְאוֹת וְאָמַר בְּכָל סְעֻדָה וְסְעֻדָה
בְּשִׁבַת תּוֹרָה, וְכָל הַתּוֹרָה וְכָל הַסְּפָרִים כָּלָם הָיוּ מִעֵינַיִן מִרְאוֹת
לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא רוֹאֵה בְּאַמַּת.

וְרַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לֹא הִסְכִּים עַל זֶה כָּלָל וְשָׁתַק לוֹ לְגַמְרֵי, כִּי
קָדָם שְׁנַכְנַם לְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מֵאֱלִיק הַתְּפִלָּל לְהַשִּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתִּישָׁב
אִידָה לְהַתְנַהֵג עִמוֹ וְכוּ' עַל־כֵּן שָׁתַק לוֹ רַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לְגַמְרֵי
בְּכָל הַשִּׁבַת. וְאַחֲרֵיכֵן בְּמוֹצָאֵי־שִׁבַת נַכְנַם רַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה
לְחֻדְרוֹ בְּתוֹךְ בֵּית הָרַב הַנִּי"ל וּבָא אֵלָיו הָרַב מוֹרְנָנוּ צְבִי אַרְיָה
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה בְּעֶצְמוֹ וְאָמַר לוֹ עֲדִין אֵין אַתֶּם מֵאֲמִינִים לִי שְׁאֲנִי
רוֹאֵה, אַתֶּן לָכֶם מוֹפֵת חוֹתֶךָ שְׁאֲנִי רוֹאֵה וְהַתְּחִיל עוֹד הַפֶּעַם לוֹמַר
תּוֹרָה וְלְהוֹכִיחַ לוֹ שֶׁהוּא רוֹאֵה, וְאֲזוּ הִשְׁיִב לוֹ רַבְּנָנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה

הַרְבֵּה צִפּוּ לְדֹרֶשׁ בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה וְלֹא רְאוּ אוֹתָהּ מִימֵיהֶם כְּמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבִרְכָּה (מְגִלָּה כ"ד):

סדר הצלחה-בית היומני:

סו. מְזוֹנוֹת שֶׁל אָדָם נִתְמַעֵט, כְּשֶׁאִין דָּן אֶת הָאָדָם לְכַף זְכוּת. סז.
 גַּם כְּשֶׁמְעַרְב מִים בְּמִשְׁקִיו. סח. גַּם כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ לְעֵצַת הַמַּסִּית.
 סט. גַּם כְּשֶׁעֲבַר עֲבָרָה לְהַכְעִים, נַעֲשֶׂה עָנִי, וְהָעוֹלָם אִין מֵאֲמִינִים
 לוֹ שֶׁהוּא עָנִי. ע. מִי שֶׁעוֹסֵק בְּשִׁמּוֹת הַטְּמְאָה וּבְכִשְׁפִים, נַעֲשֶׂה
 עָנִי. עא. הַחֲלָאֵת שֶׁל כְּחִישַׁת הַבְּשָׂר, הַנִּקְרָא דְאָר, הֵבֵא עַל אֶחָד
 מִבְּנֵי-הַבַּיִת הוּא סִימָן לְדִלוּת. עב. כְּשֶׁאִיזָה בּוֹשָׁה בָּאָה עַל הָאָדָם
 הוּא סִימָן לְדִלוּת. עג. מִי שֶׁהוּא שׁוֹנֵא מְמוֹן, מְלַמְּדִין אוֹתוֹ
 מְלַמְעָלָה הַדְּרָךְ, שִׁילֵךְ בָּהּ. עד. לְפַעֲמִים מִיתַת כָּרַת נִתְחַלֵּף עַל
 עֲנִיּוֹת. עה. עָנִי הוּא מְבֹלְבֵל כְּשֶׁכּוֹר. עו. עַל-יְדֵי אוֹנָאָה נַעֲשֶׂה
 עָנִי. עז. מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּמַהִירוֹת בְּלִי יִשׁוּב-הַדַּעַת, נַעֲשֶׂה
 בְּעַל-חֹב. עח. מִי שֶׁמְקַפֵּחַ פְּרִנְסָה לְאֶחָד, כְּאֵלוֹ הַרְגוּ. עט. לְעוֹלָם
 יַחֲזִיק אָדָם בְּנַחֲלַת אָבוֹתָיו, וְאֵל יִמְכֹר וְאֵל יַחֲלִיף אוֹתָם. פ. מִי
 שֶׁהוּא תָּאֵב לְמָמוֹן, הוּא נוֹפֵל מִמְדִּירָגָתוֹ. פא. עַל-יְדֵי כְּפִירָה בָּא
 דִּלוּת. פב. מִי שֶׁהוּא עָנִי, יִשְׁתַּדֵּל לְסַפֵּק מָזוֹן לְדוֹרְשֵׁי הַשֵּׁם. פג.
 אֲמוֹנָה הוּא טוֹב לְפִרְנָסָה. פד. כְּאֵב עֵינַיִם הוּא סִימָן לְעֲנִיּוֹת. פה.
 עַל-יְדֵי הַכְּנָעָה בְּהַמּוֹתָיו שֶׁל אָדָם נִתְרַבָּה. פו. עַל-יְדֵי צְדָקָה זוֹכִין
 לְפִרְנָסָה. פז. מִי שֶׁנּוֹתֵן מָמוֹן לְמַכְשָׁפִים, עַל-יְדֵי זֶה תוֹלִין לוֹ
 פְּרִנְסָתוֹ בְּבֵית שֶׁל נְכָרִים.

פח. דְּבוּרָיו שֶׁל הַצַּדִּיק מְבִיאִין פְּרִנְסָה. פט. הָעֲצָבוֹת מִפְּסִיד
 הַפְּרִנְסָה. ל. עַל-יְדֵי צְדָקָה יִהְיֶה לָךְ הַרְחָבָה. לא. הַרְבֵּה שִׁנָּה מְבִיא
 אֶת הָאָדָם לִיְדֵי עֲנִיּוֹת. לב. הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבְצְדָקָה, זוֹכֵה
 לְעֲשִׂירוֹת. לג. אוֹקִירוֹ לְנִשְׁיָכוֹ, כִּי הֵיכָא דְתִיתְעֵתְרוּ. לד. אִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ו - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשָׂבִיל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ. כה.
הַמְּלִיחָה בְּרֵבִית, נְכָסִיו מִתְמוֹטְטִין וְאֵינָן עוֹלִין. לו. עַל-יְדֵי
שְׂמֵבֶטְלִין וְזָמַר שֶׁל שְׁחֹק, בָּא זוֹל. לז. מִי שֶׁאֵין לוֹ פְּרֻנְסָה, יַעֲסֹק
בַּתּוֹרָה וְאַחַר כֵּךְ יִתְפַּלֵּל עַל פְּרֻנְסָה, בּוֹדֵאי יִתְקַבַּל תְּפִלָּתוֹ. לח.
אֵין לְאָדָם לְמַכֵּר מִקְחוֹ הָרֵאשׁוֹן. לט. מִי שֶׁיּוֹרֵד לְפְרֻנְסַת חֵבְרוֹ,
נִקְרָא רָשָׁע. ק. לֹא יָבוֹא שׁוֹם אֶחָד לְהַזִּיק אֶת חֵבְרוֹ אִם לֹא מִגְּאוֹת
לְבוֹ.

סֵדֶר שְׂיָחוֹת הַר"ן הַיְיָמִי:

וְעַל-כֵּן כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא בְּחִינַת גְּלִגְל הַחוּזֵר וְהַכֹּל חוּזֵר וְנִתְהַפֵּף
שְׁעֵתָה זֶה הַדְּבָר הוּא בְּבְחִינָה עֲלִיּוֹנָה בְּבְחִינַת רֵאשׁ וְדָבָר אַחַר
בְּבְחִינָה שְׂפִלָּה בְּבְחִינַת רְגֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְהַפֵּף וְחוּזֵר וְנִעֲשֶׂה
מִבְּחִינַת רְגֵל בְּחִינַת רֵאשׁ וּמֵרֵאשׁ רְגֵל, וְכֵן נִתְהַפֵּף מֵאָדָם מְלֵאךְ
וּמִמְּלֵאךְ אָדָם כְּמוֹ שֶׁמְצִינֵנו שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבְרָכָה
שֶׁהַשְּׂלִיכוֹ מִלְּאֲכִים מִן הַשָּׁמַיִם אֶל עוֹלָם הַשָּׁפֵל וְנִכְנָסוּ בְּחֹמֶר
גָּמוֹר עַד שֶׁהָיוּ בְּעַלֵי תַּאֲוֹת וְכוּ' וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים שָׁבָאוּ מִלְּאֲכִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִתְלַבְּשׁוּ בְּחֹמֶר כַּמְבֹאֵר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת וְכֵן לְהַפֵּף
שֶׁמְצִינֵנו שְׁנֵעֲשֶׂה מֵאָדָם מְלֵאךְ כִּי הָעוֹלָם הוּא בְּחִינַת גְּלִגְל הַחוּזֵר
שְׁקוֹרִין דְּרִיידִיל וְהַכֹּל חוּזֵר חֲלִילָה, כִּי בְּאַמַּת בְּהַשְׁרָשׁ כְּלוּ אֶחָד
כַּנְזָכָר לְעִיל (גַּם מְצִינֵנו שְׁרַגְלוֹ שֶׁל זֶה הוּא גְּבוּהָ יוֹתֵר בְּמַעְלָה מֵרֵאשׁוֹ שֶׁל אַחַר
וְכֵן בְּעוֹלָמוֹת, כִּי הַמְּדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁל עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא בְּמַעְלָה יוֹתֵר מִמְּדַרְגָּה
הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן מִפְּנֵי אֲבָל בְּאַמַּת הַכֹּל חוּזֵר חֲלִילָה כַּנ"ל) וְזֶה
בְּחִינַת מַה שֶׁמְשַׁחֲקִין בְּחֻנְפָּה בְּדְרִיידִיל, כִּי חֻנְפָּה הוּא בְּחִינַת
הַבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְעַקֵּר בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ הִיא בְּחִינַת הַנ"ל בְּחִינַת
גְּלִגְל הַחוּזֵר כִּי בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמַטָּה
וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַשְּׂרָה שְׂכִינָתוֹ בְּמִשְׁכַּן

ובבית המקדש שזיה בחינת עליונים למטה, וכן להפך כל ציורא
 דמשכנא הכל היה רשום למעלה וזה בחינת תחתונים למעלה
 שזיה בחינת דריידיל בגלגל החוזר שהכל חוזר ונתהפך
 כנ"ל כי על-פי חקירה הוא דבר רחוק מאד שהשם יתברך שהוא
 מרום ומנשא למעלה מכל הרוחניות יהיה מצמצם שכינתו
 בכלי המשכן הן השמים ושמי השמים לא יכלולוהו וכו' ואף-על-
 פי-כן הראה השם יתברך שהוא דוקא להפך מדעתם כי באמת
 השם יתברך השרה שכינתו במשכן וכן להפך הוא דבר רחוק
 על-פי חקירה שהאדם שהוא בריה שפלה יהיה לו כח לעשות
 רשם למעלה, או בהמה שפלה יהיו מקריבין אותה לקרבן
 שתעלה לריח ניחוח לנחת רוח לפניו יתברך שאמר ונעשה
 רצונו, ואיך שיהי רצון אצלו יתברך? אבל באמת הראה השם
 יתברך להפך מדעתם, כי באמת השם יתברך השרה שכינתו
 למטה במשכן ובבית המקדש, והבהמה עלתה לריח ניחוח וכו'
 וזה בחינת עליונים למטה ותחתונים למעלה בחינת גלגל החוזר
 בחינת דריידיל והנה כח היולי המובא בספריהם הוא בחינת
 הממצע בין הכח והפעל כי כל דבר הוא בתחלה בכח ואחר-כך
 יוצא מכח אל הפעל וכשיוצא מן הכח קדם שבא אל הפעל יש
 בחינת היולי שהוא ממצע בין הכח והפעל שהוא שרש כל
 הנבראים כי כלם יוצאים מן כח היולי, כי כלם היו תחלה בתוך
 בחינת כח היולי וכל הנבראים היוצאים משם שהם שלש
 בחינות הנ"ל שהם נבדלים גלגלים שפלים כלם חוזרים חלילה,
 וחוזר ונתהפך מנבדל לשפל ומשפל לנבדל וכן כלם כי בשרש
 כלו אחד כנ"ל וזה בחינת האותיות החקוקים על הדריידיל שהם
 הנג"ש ראשי-תבות היולי נבדל גלגל שפלה, שהם כלל כל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'כח אָמַר מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "עַד לְעֵינֵי מִקְוֵה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל" אָמַר
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

הַבְּרִיאָה כִּנ"ל שְׁכָלָם חוֹזְרִים חָלִילָה וּמִתְגַּלְגְּלִים וּמִתְהַפְּכִים מִזֶּה לָּזֶה וּמִזֶּה לָּזֶה כִּנ"ל, שְׁזֵה מְרָמוֹ בְּחֲנֻכָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֵׁשׁ הָיָה בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה שְׁזֵה בְּחִינַת דְּרִיידִיל בְּחִינַת גִּלְגָּל הַחוּזֵר שְׁנֵת הַפֶּדָּה מִבְּחִינָה זוֹ לְבְּחִינָה זוֹ וּמִזֶּה לָּזֶה כִּנ"ל וְזֶה בְּחִינַת הַגְּאֻלָּה, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַגְּאֻלָּה שִׁיְהִיָּה בְּחִינַת הַנ"ל דְּהִינּוּ בְּחִינַת חוֹזְרֵת חָלִילָה הַנ"ל בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה שֶׁהִיָּה בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ וְעַל־כֵּן כְּשִׁיְצְאוּ מִמִּצְרַיִם תִּכְרַף בְּשִׁירַת הַיָּם אָמְרוּ: "תְּבִיאֵמוֹ וְתִטְעֵמוֹ בְּהַר נְחֹלֶתֶךָ" (שְׁמוֹת ט"ו י"ז) וְכו' שֶׁבְּשָׂרוֹ עַל בְּנֵי בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ כִּי זֶה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה שִׁיְהִיָּה בְּנֵי בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ שֵׁשׁ הִיא בְּחִינַת גִּלְגָּל הַחוּזֵר הַנ"ל בְּחִינַת עֲלִיּוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה (שְׁזֵהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית) כִּי בְּאַמֶּת כָּלוּ חַד כִּי בְּהַשָּׂרֵשׁ הַכֹּל אָחָד כִּנ"ל וְזֶהוּ גַם־כֵּן בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת הַנ"ל שֶׁהֵם הַנֶּגֶד שֶׁרָא שִׁי־תִבּוֹת "גְּאֻלָּתְךָ שֶׁבֵּט נְחֹלֶתֶךָ ה'ר צִיּוֹן" (תְּהִלִּים ע"ב), בְּחִינַת "תְּבִיאֵמוֹ וְתִטְעֵמוֹ בְּהַר נְחֹלֶתֶךָ" בְּחִינַת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֵׁשׁ הִיָּה בְּחִינַת גִּלְגָּל הַחוּזֵר שְׁזֵהוּ עֵקֶר הַגְּאֻלָּה כִּנ"ל וְעַיִן בַּמֶּאֱמָר (לְקוּיֵי מוֹתֵר"ן תְּנִינָא ז) הַנֶּאֱמָר בְּחֲנֻכָּה זֶה הַמִּתְחִיל "וַיְהִי מִקֵּץ" כִּי מְרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם" וְכו' שֶׁם מְבֹאֵר גַּם־כֵּן מֵעֲנִין עֲלִיּוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה וּמֵעֲנִין חֲנֻכָּה שֶׁהוּא חֲנֻכַּת בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ עַיִן שֶׁם וְזֶה בְּחִינַת מְקִיפִים הַנֶּאֱמָר בַּמֶּאֱמָר הַנ"ל הִינּוּ בְּחִינַת גִּלְגָּל הַחוּזֵר דְּהִינּוּ דְּרִיידִיל הַנ"ל הִיא בְּחִינַת מְקִיפִים שֶׁמְקִיף וְסוֹבֵב וְעַיִן שֶׁם וְהָבֵן (חֲכָמָה הוּא בְּחִינַת הַיּוֹלֵי) וְנִחְזֵר לְעֲנִין רֵאשׁוֹן כִּי אֵין אָנוּ צְרִיכִים לְכַנֵּם כָּלֵל בְּחֻקֵּי הַיָּדוּת כִּי הוּא אֲסוּר גְּדוֹל מְאֹד רַק אָנוּ מְאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמוּנָה לְבַד שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם וּמְקִימֵם כָּלָם וְעַתִּיד לְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמוֹ:

סדר שאלתו ערוף הימני:

סימן קלח (א) הקורא בתורה לא ישייר בפרשה פחות מג' פסוקים מפני היוצאים אז מבית הכנסת שיאמרו העולה אחריו לא יקרא אלא שני פסוקים הנשארים וכן לא יתחיל בה פחות מג' פסוקים מפני הנכנסים אז בבית הכנסת שיאמרו שלא קרא הראשון אלא ב' פסוקים: הגה ואין חילוק בין פ' פתוחה לסתומה ופרשה שאינה רק ב' פסוקים מותר לשייר בתחלה ולהפסיק שם (תרומת הדשן סימן נ"ד) ויכוין שיתחיל תמיד לקרא בדבר טוב ויסיים בדבר טוב (א"ז ומיימוני פרק י"ג מה"ת) ועיין לעיל סימן תכ"ח:

סימן קלט (א) במקום שנהגו שהעולה עצמו קורא בקול רם אם לא סידר תחלה הפרשה פעמים ושלש בינו לבין עצמו לא יעלה: ובמקום שהחזן קורא הוא צריך לסדר תחלה (ב"י): (ב) מי שאינו יודע לקרות צריך למחות בידו שלא יעלה לספר תורה ואם צריכים לזה שאינו יודע לקרות לפי שהוא כהן או לוי ואין שם אחר זולתו אם כשיקרא לו ש"צ מלה במלה יודע לאומרה ולקרותה מן הכתב יכול לעלות ואם לאו לא יעלה: (ג) אפילו ראש הכנסת או חזן לא יקרא עד שיאמרו לו קרא ונהגו שש"צ כשרוצה מברך וקורא בלי נטילת רשות משום דהוי כאילו משעה שמינוהו לש"ץ הרשוהו על כך: הגה ובמדינות אלו אין נוהגין כן ואין החזן עולה רק כשהסגן אומר לו לעלות אבל אין קורין לו בשמו כמו שאר העולים שקוראים אותם בשמם פלוני בר פלוני ומי שאביו מומר לעבודת כוכבים קורין אותו בשם אבי אביו אבל לא בשמו לבד שלא לביישו ברבים (תרומת הדשן סימן נ"א וס' חסידים) ודוקא שלא עלה מימיו בשם אביו אבל אם הוא גדול והורגל באותה העיר לעלות בשם אביו והמיר אביו לעבודת כוכבים קוראים אותו בשם אביו כמו שהורגל שלא לביישו ברבים

וכן אם איכא למיחש לאיבת המומר (מהר"ם פאדוואה סימן פ"ז) ואסופי ושתוקי קורין אותו בשם אבי אמו ואם אינו ידוע קורין אותו בשם אברהם כמו לגר (ד"ע). סומא אינו קורא לפי שאסור לקרות אפילו אות אחת שלא מן הכתב (ומהרי"ל כתב דעכשיו קורא סומא כמו שאנו מקרין בתורה לע"ה) : (ד) כל הקורין מברכים לפנייה ולאחרייה ופותרה הספר קודם שיברך ורואה הפסוק שצריך להתחיל בו ואחר כך יברך ולאחר שקרא גולל ומברך: (הגה ובשעה שמברך ברכה ראשונה יהפוך פניו על הצד שלא יהא נראה כמברך מן התורה (כל בו) ונראה לי דיהפוך פניו לצד שמאלו): (ה) נהגו לכסות הכתב בסודר בין גברא לגברא. (ובמדינות אלו נהגו שיהא מגוללת בין גברא לגברא וכן עיקר): (ו) אומר ברכו והברכות בקול רם והאומרם בלחש טועה ויש אומרים שצריך לחזור ולברך בקול רם: הגה כדי שישמעו העם ויענו ברוך ה' המבורך לעולם ועד (טור) ואם לא שמעו הצבור את המברך אע"פ ששמעו החזן עונה לא יענו עמו אלא עונין אמין על דברי החזן (ב"י בשם הר"י ואורחות חיים וכל בו): (ז) אחר שענו העם ברוך ה' המבורך לע"ו חוזר המברך ואומר ברוך ה' המבורך לעולם ועד כדי לכלול המברך עצמו בכלל המברכים: (ח) אפילו ברך ברכת התורה לעצמו ותיכף קראוהו לקרות בתורה צריך לחזור ולברך אשר בחר בנו כשקורא בתורה דמשום כבוד התורה נתקנה כשקורא בצבור: (ט) אם קראוהו לקרות בתורה קודם שיברך ברכת התורה לעצמו כבר נפטר מלברך ברכת אשר בחר בנו דלא גרע ממי שנפטר באהבה רבה:

סִדְרָא לְקוּטֵי הַתְּפִלָּה הַיְסוּדָּה:

שצט: ותזבני מהרה לכל השלשה בחינות של השכל דקדשה שהם שכל בכח ושכל הפועל ושכל הנקנה ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני שיהיה נשאר ממני שארית בארץ לאחר הסתלקותי מן

הָעוֹלָם, שִׁישָׂאָר וְיִתְקַיֵּם שְׂכְלֵי הַנְּקֻנָּה דְקֻדְשָׁה בְּעוֹלָם וְיִתְקַיֵּם
הַשְּׂאֲרוֹתַי לְאַחַר מִיתַתִּי עַל יְדֵי שְׂכָל הַנְּקֻנָּה דְקֻדְשָׁה שְׁתּוֹכְנֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי אַתָּה יַדְעַת רַבּוֹנוֹ דְּעָלְמָא כְּלָא, שְׂאִין קִיּוּמוֹ
שֶׁל אָדָם לְאַחַר מִיתַתּוֹ אֵלֶּא עַל-יְדֵי שְׂכָל הַנְּקֻנָּה שְׁתּוֹכָה לְהַשִּׁיג
וְלִקְנוֹת בְּדַעְתּוֹ כְּפִי מַה שְׁתּוֹכָה לְשִׁבְר וְלְבַטֵּל תַּאֲזוֹת עוֹלָם הַזֶּה
וְהַבָּלְיוֹ שְׁנַמְשָׁכִין מִכַּח הַמְדָּמָה, וּבְעֻזּוֹתַי הַרְבִּים כְּבָר כְּלִיתִי יָמַיִם
וְשָׁנַיִם בְּרִדִּיפַת הַתַּאֲזוֹת, וּבְשִׁרְיֹרוֹת לְבִי, וְחַטָּאתַי עֲוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי עַל-יְדֵי לֵב הָאָבֹן, שֶׁהוּא הַכַּח הַמְדָּמָה
שֶׁבַלֵּב:

ת: אָנָּא ה' רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַנּוּנֵי בְּחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
וּמַחֵל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֻזּוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים וְעֻזְרֵנִי מֵעַתָּה
לְשִׁבְר וְלְבַטֵּל אֶת הַכַּח הַמְדָּמָה שֶׁבְּלִבִּי שֶׁהוּא שְׁרִירוֹת לְבִי וְאֶזְכָּה
מֵעַתָּה לְשִׁבְר וְלְבַטֵּל כָּל הַתַּאֲזוֹת הַבְּהֻמִּיּוֹת וְאֶזְכָּה לְעֵלוֹת אֶל
הַשְּׂכָל דְקֻדְשָׁה חֵישׁ קַל מְהֵרָה וְתַעֲזֹרֵנִי לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרַתְךָ
וּבְעֻבּוֹדְתְךָ בְּאַמְתִּי, וּלְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שְׂכְלֵי מִכַּח אֶל הַפֶּעַל עַד
שְׂאֶזְכָּה לְהַשִּׁיג שְׂכָל הַנְּקֻנָּה בְּקֻדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וְאֶזְכָּה לְהַשִּׁיג
חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמַתִּיִּים וְהַשְּׁגוֹת חֲדָשׁוֹת דְקֻדְשָׁה בְּכָל עֵת וְעַתָּה:

תא: וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֶזְכָּה
לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעְלָה לְמַעְלָה בְּקֻדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְתַהֲיֶיהָ בְּעֻזְרֵי לְבָעֹר וּלְשִׁבְר וְלְבַטֵּל בְּכָל פֶּעַם כָּל
הַקְּלָפוֹת הַקּוֹדְמִין לְפָרִי שְׂבָכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, שֶׁהֵם הַתַּאֲזוֹת
וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוֹלִים שֶׁמִּתְנַבְּרִים בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁהָאָדָם
רוֹצֵה לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וְהֵם מִתְּפַשְׁטִים וּמִשְׁתַּטְּחִים לְפָנֵי
הָאָדָם, וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וּמְעַכְבִּים אוֹתוֹ מִלְּעֵלוֹת
מִדְּרָגָא לְדְרָגָא אָנָּא ה' מָלֵא רַחֲמִים, חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֵן לְזָמֵר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָיִל "לְעָרְךָ לְעֵצֵי מַקְוֵה שִׁדְךָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "חֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנֵחָ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

וְעִזְרָנִי וְסִיעָנִי וְחִזְקָנִי וְאַמְצָנִי, וְתֵן לִי כֹחַ וְעֶזְרָה וְגְבוּרָה, וְחֲכָמָה
וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה וְזִכְנִי לְשִׁבְרָם וּלְבַטְלָם בְּכָל פֶּעַם בְּכָל מַדְרָגָה
וּמַדְרָגָה דְּקִדְשָׁה:

תב: רבוננו של עולם ה' אלקים, אתה ידעת את כל מה שעבר עלי
מנעורי עד היום הזה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת
עזרה, ובכל פעם שאני מתעורר ורוצה לחתור ולעלות ולהעתיק
ממקומי איזה העתקה בעלמא לעלות ממדרגתי השפלה
למדרגות שבקדשה כחוט השערה, אזי תקף הדמיונות והתאות
והמניעות והבלבולים מתגברים עלי בכל פעם יותר ויותר
מבתחלה, בהתגברות גדול ובהתפשטות עצום מאד באשר אתה
ידעת עד שלא הניחו אותי לעלות למקום שהייתי צריך לעלות
עד הנה ולא די שלא הניחו אותי לעלות למדרגה הגבוהה יותר אף
גם מגדל ההתגברות וההתפשטות שהתפשטו עלי בכל פעם
באשר אתה ידעת על ידי זה הפילו אותי בכל פעם יותר וכן היה
כמה פעמים בלי שעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים
ורוצים לצאת ולעלות מדרגא לדרגא בערכנו, הם מתגברים
ומתגרים בנו יותר ויותר עד אשר "כלו כיגון חיי וישנותי באנחה"
עד אשר איני יודע מה לעשות ובאמת אני מודה ומתודה לפניך
ה' אלקי ואלקי אבותי, כי אני בעצמי החיב כי בודאי היה לי כח
להתגבר עליהם בכל פעם לנצחם ולשבדם ולבטלם, כי אין אתה
בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך וכשם שנתת בהם כח למנע
ולבלבל אותי חס ושלום, כן נתת לי כח יותר ויותר להתגבר
עליהם לשבדם ולבטלם לגמרי אף בעונותי הרבים לא חסתי על
נפשי ולא נתגברתי בכחך לשבדם ולבטלם ולא קימתי עצותיך
הקדושות ואתה חנון ומרבה להטיב חוס וחנני ורחם עלי חמל עלי

בְּחֶסֶד חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל פֶּעַם לְשִׁבְרִי וּלְבִעַר
וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכֹל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכֹל הַתַּאֲוֹת וְכֹל הַמְּנִיעוֹת
וְהָעֲכֹבִים וְהַבְּלוּבִים שֶׁבְּכֹל מַדְרָגָה וּמַדְרָגָה, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה
לְעֵלוֹת חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, עַד שְׂאֵזְכָּה מִהֲרָה לְמַדְרָגָה עֲלִיוֹנָה לְרוֹם
הַמַּעְלוֹת כְּנֶאֱמָר לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי: